

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT

12. december 2012

Forslag til forordning om dokumenter med central information til investeringsprodukter, KOM(2012) 352/3

1. Resumé

Kommissionen har den 3. juli 2012 fremsat forslag til forordning om central information til investeringsprodukter, KOM(2012)352/3 (Packaged Retail Investment Products - PRIPs). Formålet med forslaget er, at detailinvestorer skal have lettere adgang til en mere ensartet produktinformation og derved blive i stand til at træffe en mere informeret beslutning om, hvilken investering der passer til dem og deres behov. Derudover søger forslaget at øge ensartetheden af investorinformationen for derved at fremme sammenligneligheden. Forslaget stiller på den baggrund krav om, at detailinvestorer, forinden de foretager en investering i et pakket investeringsprodukt, skal have adgang til et dokument med central information for investeringsprodukter. Dokumentet skal give investoren kort, klar og letforståelig information om det enkelte investeringsprodukts væsentligste karakteristika, risici, omkostninger og afkastmuligheder mv. Da forskellige typer pakkede investeringsprodukter i vidt omfang kan bruges til det samme investeringsformål for investoren, skal reglerne gælde for alle typer produkter med henblik på at undgå regularbitrage. Der er endnu ikke kendskab til, hvornår forordningen forventes at træde i kraft.

2. Baggrund

I 2007 anmodede Ministerrådet for økonomi- og finansministre (ECOFIN) Kommissionen om at undersøge sammenhængen i den eksisterende EU-lovgivning, som gjaldt for forskellige investeringsprodukter solgt til detailinvestorer.

Kommissionen konkluderede i 2009 i sin undersøgelse, at der, grundet inkonsistens mellem lovgivningen for de forskellige finansielle sektorer (bank, værdipapirhandel og forsikring/pension), kun kunne opnås en bæredygtig og tilfredsstillende regulering for salg af investeringsprodukter til detailinvestorer gennem lovgivningsmæssige ændringer på EU-niveau. Kommissionen fremhævede, at dette mål kunne opnås ved ændring af såvel regler for salg af investeringsprodukter som regler for information om investeringsprodukter.

Nærværende forslag adresserer sidstnævnte i form af en tværsektoral forordning, som fastsætter krav til produktoplysninger om pakkede investeringsprodukter, som sælges til detailinvestorer. Detailinvestorbegrebet omfatter detailkunder, som defineret i MiFID-direktivet (Direktiv 2004/39/EF), samt kunder som omhandlet i forsikringsformidlingsdirektivet (Direktiv 2002/92/EF). Dette er en forholdsvis bred kundekategori, som, ud over almindelige privatpersoner, bl.a. også dækker virksomheder med en balancesum under 20 mio. EUR (ca. 150 mio. DKK), en nettoomsætning under 40 mio. EUR (ca. 300 mio. DKK) og en egenkapital under 2 mio. EUR (ca. 15 mio. DKK).

Retsgrundlaget for forordningsforslaget er artikel 114, stk. 1, i Traktaten (TEUF). Forslaget følger den almindelige beslutningsprocedure efter artikel 294 i TEUF.

Forslaget vil i kraft af sin status som forordning være umiddelbart gældende i medlemslandene og vil medføre følgelovgivningsmæssig tilpasning af bekendtgørelser, der regulerer oplysningsforpligtelser for udbydere og formidlere af investeringsprodukter til detailinvestorer.

3. Formål og indhold

Formålet med forslaget er at øge gennemsigtigheden af investeringsprodukter solgt til detailinvestorer med henblik på at øge investorbekyttelsen.

Konkret foreslås det, at der for alle ”pakkede investeringsprodukter”, som sælges direkte til detailinvestorer, skal laves et dokument med Central Information til investeringsprodukter (CI). Dette CI skal indeholde de væsentligste oplysninger om produktets karakteristika, risici og omkostninger. Investoren skal have udleveret dokumentet, inden vedkommende træffer sin investeringsbeslutning. CI’et skal være kort og skal være skrevet i letforståeligt sprog, så det kan forstås af den gennemsnitlige detailinvestor.

Et ”pakket investeringsprodukt” er en fællesbetegnelse for investeringsprodukter, hvis afkast er baseret på et eller flere underliggende aktiver, og som er designet med henblik på at levere et afkast over en mellemlang eller lang investeringsperiode. Derudover indeholder et pakket investeringsprodukt en investeringsrisiko for investoren (visse produkter har dog hovedstolsgaranti, hvilket betyder, at investoren som minimum er garanteret at få sit indskudte beløb tilbagebetalt). Produkterne markedsføres ofte direkte til detailinvestorer og udgør kernen i detailinvestorers investeringer. Eksempler på pakkede investeringsprodukter er investeringsforeningsbeviser, forsikringsbaserede investeringsprodukter (fx

livsforsikringer), strukturerede investeringsprodukter og strukturerede indlån.

Da pakkede investeringsprodukter, trods forskellig juridisk status, har ensartede karakteristika og kan tjene samme investeringsformål hos investoren (fx langsigtet opsparing), vurderer Kommissionen, at det er hensigtsmæssigt, at produkterne er underlagt samme regler om produktoplysninger, når de sælges til detailinvestorer. Derved bliver produktinformationen iflg. Kommissionen på en række nøgleparametre mere overskuelig, og detailinvestorerne kan nemmere sammenligne produkterne på tværs af produkttype.

Kommissionens forslag omfatter kun pakkede investeringsprodukter, der sælges til detailinvestorer, da disse produkter grundet deres ”pakning” er særligt vanskelige at gennemskue for detailinvestorerne, for så vidt angår omkostninger og risici.

Kommissionen har over for Finanstilsynet bekræftet, at danske realkreditobligationer med mulighed for førtidig indfrielse ikke er omfattet af forslaget.

Nedenfor gennemgås de væsentligste elementer i forslaget.

Forslagets anvendelsesområde (art. 2 og 24)

Kommissionen foreslår, at investeringsproduktudviklere, som fx forvaltere af investeringsinstitutter, forsikringsselskaber og banker, skal lave et CI for pakkede investeringsprodukter, som sælges til detailinvestorer.

Direkte investeringer, som fx aktier og obligationer, herunder danske realkreditobligationer, er ikke omfattet af forslaget. Ligeledes er almindelige indlån samt forsikringer, der kun indeholder en forsikringsdel, som ikke er afhængig af værdien af underliggende aktiver, undtaget. Arbejdsmarkedspensionsordninger og andre lovfæstede pensionsordninger er også undtaget.

Da investeringsforeningsbeviser (UCITS) i dag allerede er underlagt lignende krav i UCITS-reguleringen (Direktiv 2009/65/EU), er disse undtaget fra kravet i en overgangsperiode på fem år efter forordningens ikrafttræden. Herefter det skal vurderes, om de skal inkluderes gennem en revision af forordningen.

Ansvar for at producere og levere CI'et (art. 5, 12 og 13)

Det foreslås, at investeringsproduktudvikleren, som ofte vil være identisk med udbyderen af investeringsproduktet, har ansvaret for at udarbejde et CI

for hvert af de investeringsprodukter, som denne udbyder til detailinvestorer. Investeringsproduktudvikleren skal ligeledes gøre en version af CI'et tilgængelig på sin hjemmeside.

Såfremt der foretages substantielle ændringer i et investeringsprodukt, vil der i henhold til forslaget være tale om et nyt produkt, hvorved der stilles krav om, at der skal udarbejdes et nyt CI. Den der foretager ændringerne – hvad enten det er den oprindelige investeringsproduktudvikler eller en tredjepart, som foretager ændringer i et eksisterende produkt og udbyder dette i en ny form til detailinvestorer – er også ansvarlig for at udarbejde et nyt CI og gøre dette tilgængeligt, jf. ovenfor.

Produktformidleren, dvs. den fondsmægler, forsikringsmægler eller bank, der rådgiver om og/eller sælger investeringsproduktet, skal som udgangspunkt tilbyde CI'et til detailinvestoren i god tid, inden denne træffer sin investeringsbeslutning. CI'et skal være gratis for detailinvestoren, og det skal udleveres på papir eller andet varigt medium. CI'et kan også tilbydes til detailinvestoren via en hjemmeside, hvis det skønnes hensigtsmæssigt i den givne situation, og såfremt en række krav om tilgængelighed er opfyldt.

Form og indhold af CI'et (art. 6-10)

Formålet med forslagets krav om, at der skal udarbejdes et CI er, at detailinvestorer skal have nøgleinformation om det enkelte investeringsprodukt præsenteret på en kort, klar og ensartet måde – uanset hvilken juridisk form investeringsproduktet har. Dette skal dels skabe en bedre gennemsigtighed for detailinvestorerne, dels give bedre grundlag for at sammenligne forskellige produkter uden at have et indgående produktkendskab.

Det foreslås, at CI'et skal udarbejdes som et særskilt dokument, der er klart adskilt fra markedsføringsmateriale. Dokumentet skal være skrevet, så det er letforståeligt for detailinvestorer, dvs. uden brug af finansiell jargon og med så få tekniske termer som muligt.

For at opnå en ensartethed, der skal sikre bedre mulighed for sammenligning af forskellige investeringsprodukter, stilles der i forslaget krav til, at alle CI'er opbygges således, at de redegør for nogle i forordningen prædefinerede spørgsmål om produktet, som anses for vigtige for investoren at kende svarene på. Det er fx spørgsmål som: "Hvilken form for investering drejer det sig om?", "Kan jeg risikere at miste penge?", "Hvilke risici er der tale om, og hvad kan jeg eventuelt få ud af investeringen?" og "Hvilke omkostninger drejer det sig om?". Derudover skal der for så vidt angår pensionsprodukter under overskriften "Hvad kan

jeg tænkes at få, når jeg går på pension?” opstilles prognoser for fremtidige resultater.

Kommissionen foreslår, at den gennem delegerede retsakter skal fastsætte, hvordan det specifikke indhold til ovenstående skal præsenteres. Kommissionen foreslår også, at de fælleseuropæiske tilsynsmyndigheder for hhv. banker (EBA), værdipapirer (ESMA) og forsikring/pension (EIOPA) skal udvikle tekniske standarder for, hvordan risiko og afkastprofil præsenteres samt, hvordan omkostninger skal udregnes.

Der påhviler iflg. forslaget investeringsproduktudvikleren en forpligtelse til løbende at holde CI'et opdateret.

Erstatningsansvar og bevisbyrde ved mangelfuld CI (art. 11)

Kommissionen foreslår, at en investor skal kunne kræve erstatning fra investeringsproduktudvikleren, hvis vedkommende har lidt tab som følge af fejl- eller mangelfuldt CI.

Hvis investoren kan påvise, at vedkommende har tabt penge ved i sin investering at forlade sig på information fra CI'et, lægges bevisbyrden over på produktudvikleren, således at det er op til denne at bevise, at CI'et er udarbejdet i overensstemmelse med forordningens regler.

Klageadgang og – behandling (art. 14-17)

Det foreslås, at investeringsproduktudviklere skal etablere forhold og procedurer, der sikrer, at klager over investeringsproduktudviklerens CI besvares fyldestgørende og rettidigt.

Derudover er en investeringsproduktudvikler eller en produktformidler forpligtet til at deltage i et ankenævns behandling af en klage indgivet mod denne.

Administrative sanktioner (art. 18-22)

Kommissionen foreslår, at medlemsstaterne skal lave regler for passende, effektive og proportionelle administrative sanktioner for brud på visse af forordningens regler vedr. CI'ets indhold, informationer, revision og distribution.

De mulige administrative sanktioner skal give den kompetente myndighed i investeringsproduktudviklerens hjemland mulighed for at forbyde eller suspendere markedsføringen af et investeringsprodukt, samt udstede og offentliggøre advarsler mod den, der er ansvarlig for bruddet. Der kan endvidere gives påbud om at udarbejde et nyt CI.

Administrative sanktioner skal i henhold til forslaget offentliggøres og skal specificere, hvad overtrædelsen består af, og hvem der har begået den, medmindre dette vil påføre en uproportionel skade på de involverede parter.

Yderligere kan en kompetent myndighed pålægge en investeringsproduktudvikler eller -formidler, at informere de berørte investorer direkte om en administrativ sanktion, som er blevet pålagt denne, samt informere investorerne om, hvor de kan indgive en klage.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om forslaget. Der foreligger endnu ingen tidsplan for Europa-Parlamentets behandling af Kommissionens forslag.

5. Nærhedsprincippet

Det er Kommissionens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Kommissionen fremhæver således, at da der i stigende grad ses handel med investeringsprodukter på tværs af landegrænser, vil målene med forslaget bedst gennemføres på EU-plan frem for af hver enkelt medlemsstat.

Derudover fremhæver Kommissionen, at forslaget fremsættes i forordningsform, som vil blive suppleret med delegerede retsakter. Forordningsformen er valgt af hensyn til at sikre, at de centrale oplysninger om investeringsprodukter bliver givet på så ensartet en måde som muligt, så detailinvestorerne får bedre mulighed for at sammenligne produkter og produkttyper. De friere rammer for implementering, som ville være forbundet med reguleringen i direktivform, vil ifølge Kommissionen medføre en forskelligartet implementering, som vil være til skade for såvel detailinvestorerne som for virksomhederne, som ikke vil få lige konkurrencevilkår.

Regeringens foreløbige vurdering er på den baggrund, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da øget grænseoverskridende konkurrence fordrer fælles regler.

6. Gældende dansk ret

Regler om oplysninger om investeringsprodukter er i dansk ret reguleret i flere forskellige bekendtgørelser, som dog ikke stiller formkrav til produktoplysningerne.

Krav om oplysninger til kunder om finansielle instrumenter er fastsat i investorbeskyttelsesbekendtgørelsen. Heraf fremgår det, at værdipapirhandleren skal give en kunde en generel beskrivelse af de

finansielle instrumenters art og de dermed forbundne risici, herunder bl.a. evt. gearing, kursudsving, evt. forpligtelser for kunden samt evt. marginkrav.

Produktoplysninger om livsforsikrings- og pensionsprodukter reguleres i bekendtgørelse om information om livsforsikringsaftaler. Heraf fremgår det, at investoren bl.a. skal oplyses om de enkelte forsikringsydelser og om eventuelle valgmuligheder, forsikringsydelsens størrelse og præmie, samt om hvorvidt ydelser, præmier, omkostninger mv. er garanteret. Endvidere skal investoren, såfremt ydelsen er afhængig af udsving på kapitalmarkedet, oplyses om de investeringsmæssige forudsætninger for de oplyste ydelser.

Af bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder, investeringsforeninger mv. følger krav om en række informationer, som skal gives til private kunder ved opfordring til køb. Disse oplysninger omfatter bl.a. produktets væsentligste karakteristika og prisen inkl. moms. Der skal bl.a. gives tilstrækkelig information om egne produkter og ydelser, samt relevante produkttyper på markedet. Af de særlige regler for forsikringsselskaber følger lignende krav om afgivelse af væsentlige oplysninger om den pågældende forsikring.

UCITS-produkter er, som nævnt ovenfor, allerede underlagt regler, som pålægger produktudbydere at udarbejde et dokument om central investorinformation til detailinvestorer. For at sikre konsistens mht. oplysning for lignende produkter har man i dansk lovgivning lavet tilsvarende regler om central investorinformation for specialforeninger og hedgeforeninger. Investorbeskyttelsesbekendtgørelsen pålægger formidlere af disse produkter at oplyse om og gøre dokumentet med den centrale investorinformation tilgængelig for detailinvestorer.

Det skal i øvrigt bemærkes, at bekendtgørelse om risikomærkning af investeringsprodukter (rødt, gult og grønt lys) vil finde anvendelse parallelt med denne forordning i forbindelse med salg af investeringsprodukter. Selvom der i CI'et er mulighed for at medtage yderligere oplysninger, hvis disse vurderes nødvendige for, at detailinvestoren kan træffe en velfunderet investeringsbeslutning, så er det ikke umiddelbart muligt at inkorporere risikomærkningen i CI'et. Det skyldes, at det er investeringsproduktudvikleren, der er ansvarlig for at udarbejde CI'et for investeringsproduktet, mens det er investeringsproduktformidleren, der er ansvarlig for at risikomærke de investeringsprodukter, som vedkommende sælger til detailinvestorer.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Kommissionens forslag vil medføre en tilpasning i form af følgelovgivning på området. Specifikt vil det kræve tilpasninger i bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder, investeringsforeninger mv. samt i bekendtgørelse om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel.

Med forslaget udvides omfanget af oplysninger om investeringsprodukter, der skal gives til detailkunder. Tilsvarende vil forslaget betyde øgede tilsynsforpligtelser for Finanstilsynet.

Konkret vil det være forbundet med en ikke ubetydelig arbejdsbyrde for Finanstilsynet løbende at indsamle og registrere CI'er fra virksomhederne. Da der, for så vidt angår tilsynet med CI'er for UCITS, er direktivbestemte regler, der stiller krav herom, må det forventes, at der tilsvarende vil komme krav om, at tilsynsmyndighederne indsamler CI'er for pakkede investeringsprodukter. Derudover vil det kræve øgede ressourcer at føre tilsyn med, om indholdet af CI'erne lever op til forordningens krav. Yderligere vil der være en betydelig arbejdsbyrde forbundet med at bidrage i arbejdet med udvikling af delegerede retsakter samt retningslinjer og tekniske standarder for, hvordan risiko, afkastprofil og omkostninger udregnes og præsenteres.

Forslaget vil derfor medføre et øget ressourcebehov for Finanstilsynet. Udgifterne til Finanstilsynet dækkes gennem bidrag fra den finansielle sektor, hvorfor der ikke umiddelbart er direkte statsfinansielle konsekvenser forbundet hermed.

Forordningen har ingen virkninger for EU-budgettet og dermed for det danske bidrag hertil.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionen anslår, at forslaget vil medføre positive samfundsmæssige konsekvenser, idet bedre produktinformation dels vil gøre det lettere for detailinvestorer at forstå og navigere mellem forskellige produkter, dels fordi bedre produktoplysninger kan bidrage til bedre investeringsbeslutninger samt bidrage til en reduktion af fejlsalg. Kommissionen estimerer, at selv en reduktion på 1 pct. af mængden af fejlsalg vil reducere investorerne beholdninger af uegnede produkter med 10 mia. EUR (ca. 75 mia. DKK) eller 4 mia. EUR (ca. 30 mia. DKK) hvis UCITS, som allerede er omfattet af lignende bestemmelser, fraregnes.

Dertil kommer eventuelle positive effekter af forslaget som fx en øget forbrugertillid til branchen samt en reduktion i omkostninger forbundet med klagebehandling.

Generelt er det dog på nuværende tidspunkt vanskeligt mere præcist at opgøre de samfundsmæssige konsekvenser, idet der er usikkerhed om de bestemmelser, hvor indholdet skal fastlægges gennem delegerede retsakter til Kommissionen og de europæiske tilsynsmyndigheder til udarbejdelse af reguleringsmæssige tekniske standarder.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Af Kommissionens konsekvensanalyse fremgår det, at et groft estimat på de forventede omkostninger for erhvervslivet vil være engangsomkostninger på 171 mio. EUR (ca. 1,3 mia. DKK) og løbende omkostninger på 14 mio. EUR (ca. ca. 105 mio. DKK) pr. år for den europæiske union. Det forventes, at det hovedsageligt vil være investeringsproduktudviklerne, som er ansvarlige for udarbejdelse af CI'et, der vil bære de øgede omkostninger. Produktformidlerne forventes at blive berørt i mindre omfang, men vil dog opleve øgede omkostninger forbundet med bl.a. undervisning af rådgivere og tilpasning af IT. Disse estimater for evt. øgede omkostninger er baseret på erfaringerne fra indførelsen af de gældende regler om central investorinformation for UCITS.

Usikkerheden forbundet med omkostningsestimaterne skyldes bl.a., at de vil være afhængige af, hvilke bestemmelser, der bliver fastlagt i de delegerede retsakter, jf. ovenfor. Her vil betydningen af belastningen for den danske branche fx afhænge af, om omkostningsnøgletallet til CI'et kommer til at afvige væsentligt fra beregningsmodellen i den danske branches omkostningsinitiativer.

10. Høring

Kommissionens forslag til forordning har været i høring i EU-specialudvalget for den finansielle sektor med høringsfrist den 4. september 2012. Nedenfor sammenfattes hovedindholdet af høringssvarene.

Generelle bemærkninger

InvesteringsForeningsRådet og Finansrådet anfører, at det er væsentligt, at CI'et i videst muligt omfang kommer til at være identisk med UCITS-KIID i form og indhold. InvesteringsForeningsRådet og Finansrådet nævner også, at det ikke er muligt at lave kort, klar og letforståelig information og samtidig opnå den detaljerigdom, der er nødvendig for ansvarspådragende materiale. Det skal derfor være klart, at CI'et skal suppleres med muligheden for at få udleveret et prospekt for det enkelte investeringsprodukt.

Finansrådet finder, at der overordnet set også bør være mulighed for at supplere CI'et med oplysninger om, hvilken produktkategori produktet tilhører i den danske risikomærkningsordning af investeringsprodukter. Endelig påpeger Finansrådet, at en implementering af forordningen også vil

være forbundet med administrative konsekvenser for produktformidlerne, bl.a. i form af udgifter til opdatering af relevante IT-systemer og efteruddannelse af rådgivere.

Forbrugerrådet og Dansk Aktionærforening finder, at forbrugeren bør have samme rettigheder over for værdipapirhandlere, der modtager provision, som forbrugeren har over for investeringsproduktudbyderen ifølge forslaget.

Forsikringsmæglerforeningen udtrykker tilfredshed med det foreliggende udkast, og er især glade for den foreslåede CI-ordning, som fastlægger ansvarsforholdene mellem investeringsproduktudvikler og detailinvestor. Forsikringsmæglerforeningen finder det også tilfredsstillende, at forslaget fremsættes i form af en forordning, således at muligheden for forskellig implementering begrænses.

Forslagets anvendelsesområde

For at undgå fortolkningstvivl om rækkevidden af forslaget, foreslår InvesteringsForeningsRådet, at der udarbejdes en liste med produkter, hvor der er pligt til at udarbejde et CI. Tilsvarende opfordrer Finansrådet til, at der skabes klarhed over, hvilke indlånstyper og pensionsordninger, der vil være omfattet.

Forbrugerrådet, Finansrådet, Dansk Aktionærforening og Realkreditrådet samt Realkreditforeningen anfører, at danske realkreditobligationer med mulighed for førtidig indfrielse ikke bør være omfattet af forslaget. Dette begrundes bl.a. med, at muligheden for førtidig indfrielse til kurs pari er en indbygget egenskab og ikke en selvstændig handelbar option for investor. Derudover regnes danske realkreditobligationer som et ikke-komplekst instrument i MiFID-direktivet (Direktiv 2004/39/EF), og de bør således ifølge organisationerne undtages af forslaget på lige fod med statsobligationer og aktier.

Dansk Aktionærforening finder der beklageligt, at pensionsopsparing i arbejdsmarkedspensioner og andre lovfæstede pensionsordninger ikke er omfattede af forslaget, da disse for de fleste forbrugere udgør den største investering.

Ansvar for at producere og levere CI'et

InvesteringsForeningsRådet anfører, at der kun bør være pligt til at udlevere et CI til investoren forud for salget, og at det således er tilstrækkeligt, at reviderede CI'er gøres tilgængelige for investorerne på en hjemmeside.

InvesteringsForeningsRådet og Finansrådet nævner, at det er uklart, om der med definitionen af investeringsproduktudviklere menes udstederen eller

manageren. Det er derfor uklart, hvem der er ansvarlig for udarbejdelse af indholdet i CI'et.

Form og indhold af CI'et

InvesteringsForeningsRådet anfører, at det skal specificeres konkret, hvilke omkostninger, som skal medtages i CI'et. Ligeledes bør man forholde sig til, hvordan man under punktet "past performance" håndterer produkter, der ikke har nogen historik.

Finansrådet og InvesteringsForeningsRådet finder, at det skal være klart for forbrugeren, at et CI er knyttet til et bestemt produkt, og at et CI ikke er generel information om en produkttype. Finansrådet og InvesteringsForeningsRådet opfordrer også til, at der laves en ramme for formen af CI'er for forskellige produkttyper, da der er forskel på, hvad der er relevant for forskellige produkter.

Finansrådet finder også, at sproget i CI'et bør ramme niveauet for den erfarne investor og advarer mod, at investorinformation helt uden fagtermer kan medføre, at meningen forsvinder, og at CI'et bliver misvisende.

For så vidt angår levering af CI'et, finder både Dansk Aktionærforening og Forbrugerrådet, at det klart skal fremgå, at CI'et skal leveres inden investeringsbeslutningen finder sted, og at adgangen til at levere CI'et efterfølgende bør begrænses yderligere. Forbrugerrådet anfører også, at muligheden for at henvise til en hjemmeside i stedet for at udlevere CI'et på et varigt medium bør begrænses yderligere.

Forsikring og Pension anfører, med henvisning til den "digitale modenhed" i Danmark, at en udlevering via website bør være hovedreglen i Danmark.

CI'et bør ifølge Finansrådet, Forbrugerrådet og Dansk Aktionærforening også indeholde et omkostningsnøgletal svarende til det danske ÅOP (årlige omkostninger i procent).

Forbrugerrådet og Dansk Aktionærforening finder også, at CI'et skal indeholde en risikoberegning på baggrund af et standardiseret investeringsbeløb samt oplysninger om provisioner, når produktudbyderen betaler sådanne til tredjeparter.

Erstatningsansvar og bevisbyrde ved mangelfuldt CI

Forbrugerrådet anfører, at en værdipapirhandler bør pålægges bevisbyrden for, at CI'et er udleveret korrekt til kunden, da det erfaringsmæssigt er meget vanskeligt for kunden at løfte denne bevisbyrde.

Klageadgang og – behandling

Forbrugerrådet finder, at det specifikt bør fremgå af forordningen, at en investeringsproduktudvikler eller – formidler skal deltage i et ankenævns behandling af en klage, uanset om betingelserne i artikel 15, stk. 1 litra a-f er opfyldt eller ej. Forbrugerrådet bemærker i øvrigt, at det danske ankenævnsystem ikke ses at opfylde betingelserne i forordningsforslaget. Dansk Aktionærforening finder ligeledes, at bestemmelserne om ankenævnsbehandling bør ændres, således at det danske system herfor opfylder betingelserne.

Administrative sanktioner

Advokatrådet finder det betænkeligt, at der ifølge forordningsforslaget skal ske offentliggørelse af eventuelle overtrædelser i ikke-anonymiseret form. Dette vurderes at være et uproportionelt middel, som strider mod anbefalingerne i Betænkning 1516/2010 om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget forhandles på arbejdsgruppeniveau. Medlemsstaterne har generelt udtrykt støtte til forslaget. Der er bl.a. enighed blandt medlemsstaterne om, at forslaget vil øge investorbeskyttelsen.

Det kan dog forventes at en større gruppe medlemsstater ønsker flere pensionsprodukter undtaget fra forslagens anvendelsesområde.

Det er forventningen, at der i lighed med forhandlingerne af andre forslag på det finansielle område vil være fokus fra medlemsstaternes side på spørgsmålet om forslagens sanktionsbestemmelser.

12. Regeringens foreløbige generelle holdning

Det er regeringens foreløbige holdning, at det fremsatte forslag generelt kan støttes, idet det på en omkostningseffektiv måde vurderes at kunne forbedre investorbeskyttelsen på tværs af de finansielle sektorer – såvel værdipapirhandel og banksektoren som forsikring og pension.

Regeringen støtter desuden forslagens anvendelsesområde, og regeringen vurderer, at det er hensigtsmæssigt, at fx indskud med et afkast som fastsættes i forhold til en rentesats, samt værdipapirer, der ikke indeholder andre mekanismer end direkte besiddelse, er undtaget fra forslaget, da disse er simple produkter, der ikke indeholder en komplicerende ”pakning”.

Regeringen vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt, at det danske omkostningsnøgletal, ÅOP, også fremadrettet kan anvendes for pakkede investeringsprodukter. Danmark vil derfor arbejde for, at forordningen vil indeholde fleksibilitet til, at investeringsproduktudviklere kan inkludere ÅOP eller nært beslægtede nøgletal i CI'ets oplysninger om omkostninger.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.